

บทที่ 1

บทนำ

ภาวะ เศรษฐกิจในครอบครัวกับจำนวนบุตรของกรรมกรในอุตสาหกรรมสิ่งทอ

แม้ประเทศไทยจะได้มีการวางแผนพัฒนา เศรษฐกิจมานานแล้วก็ตาม แต่ปัญหาความยากจน ปัญหาการถือครองที่ดิน ปัญหาแรงงาน และปัญหา เศรษฐกิจและสังคมอื่น ๆ ก็ยังคงมีอยู่ และนับวันปัญหา เหล่านี้มีแต่จะรุนแรงยิ่งขึ้น ถ้าหากประชากรของประเทศยังคงเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่นในอดีต¹ ไม่ว่าสาเหตุของปัญหาจะ เกิดจากการ เพิ่มจำนวนของประชากรโดยตรง หรือ เกิดจากความไม่มีประสิทธิภาพของระบบการจัดสรรทรัพยากร ระบบ เศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนองค์กรต่าง ๆ ก็ตาม

การเพิ่มขึ้นของประชากรในอดีตเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ และทวีขึ้นตามลำดับ จากจำนวนประชากร 8 ล้านกว่าคนในปี พ.ศ. 2453 เป็น 9 ล้านกว่าคนในปี พ.ศ. 2462 อัตราการเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยในช่วงนี้เป็นเพียงร้อยละ 1.3 ต่อปีเท่านั้น ครั้นในปี พ.ศ. 2490 ประชากรก็เพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 17 ล้านกว่าคน ประมาณสองเท่าของปี พ.ศ. 2462 และเพิ่มเป็น 34 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2513 และมีกว่า 45 ล้านคนในปัจจุบัน สาเหตุการเพิ่มขึ้นของประชากรในช่วงแรก ๆ นั้น กล่าวได้ว่า ส่วนหนึ่ง เป็นผลมาจากนโยบายการสร้างชาติให้เป็นประเทศมหาอำนาจของจอมพล ป.พิบูลสงคราม ซึ่งสนับสนุนให้ประชาชนมีบุตรมาก เพื่อประเทศชาติจะได้มีกองทัพที่ใหญ่โต ส่วนการทวีเพิ่มขึ้นของประชากรในระยะต่อ ๆ มานั้น มีสาเหตุจากการที่ประเทศได้มีการพัฒนาทางด้านสาธารณสุข และการสาธารณสุขได้เจริญไป อย่างกว้างขวาง ทำให้อัตราการตายโดยเฉพาะอัตราการตายของทารกและ เด็กลดลงอย่างรวดเร็ว ในขณะที่อัตราการเกิดไม่ได้ลดลงแต่อย่างใด จำนวนประชากรในช่วงหลังจึงทวี เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

---

¹ สราวุธ คงสิริ และ เชษฐ บุญประเทือง, "ผลการเพิ่มประชากรต่อการวางแผนพัฒนาประเทศ" ในรายงานการสัมมนาทางวิชาการแห่งชาติ เรื่อง ประชากรของประเทศไทย โดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ครั้งที่ 4 (กรุงเทพ, โรงพิมพ์การศาสนา 2521) หน้า 326-349.

สำหรับนโยบายทางด้านประชากรของรัฐบาล หลังจากรัฐบาลจอมพล ป.พิบูลสงคราม รัฐบาลก็ไม่ได้เห็นความสำคัญของปัญหาประชากรเท่าใดนัก จนกระทั่งคณะกรรมการวางแผน เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติชี้ให้เห็นว่า ถ้าหากจำนวนประชากรยังคงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยมีได้มีการเตรียมการล่วงหน้าที่จะพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมให้ได้คู่กับจำนวนประชากรที่ เพิ่มขึ้นแล้ว มาตรฐานการครองชีพของประชากรก็จะทรุดโทรมลงตามลำดับ รัฐบาลจึงเห็นควร ให้มีการวางแผนครอบครัว แต่ให้เป็นไปตามความสมัครใจของประชาชนเอง อย่างไรก็ตาม อัตรากาการเพิ่มขึ้นของประชากรก็ยังไม่ลดลงแต่อย่างใด รัฐบาลจึงได้สนับสนุนและขยายการ ให้บริการการวางแผนครอบครัวทั้งในระบบที่จริงจังและไม่จริงจัง¹ พร้อมกับสนับสนุนให้มีการ วิจัยทางด้านประชากรอย่างกว้างขวาง ดังที่ได้ระบุไว้ในแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4

ประเทศต่าง ๆ มากกว่า 30 ประเทศพยายามวางแผนลดอัตรากาการเพิ่มประชากร ด้วยความช่วยเหลือขององค์การต่าง ๆ ทั้งส่วนบุคคลและระหว่างประเทศ โดยใช้นโยบาย "การวางแผนครอบครัว" ซึ่งในความหมายที่แท้จริง การวางแผนครอบครัว หมายถึงการกำหนด ทัศนคติ พฤติกรรม และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ของสังคม² แต่ปัจจุบันกลายเป็นศัพท์ที่ใช้แทนคำว่า การคุมกำเนิด ดังนั้นการวางแผนครอบครัวจึงเป็นวิธีจำกัดผลเมือง ซึ่งดำเนินการโดยจัดหา วิธีการคุมกำเนิดที่มีประสิทธิภาพให้แก่ชุมชนต่าง ๆ เผยแพร่วิธีการใช้อุปกรณ์ในการคุมกำเนิด ให้แก่กลุ่มสตรีที่ไม่ต้องการมีบุตรเพิ่ม

1

วิระ โอสถานนท์, "การดำเนินงานด้านประชากรในแผนพัฒนา เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ" ในรายงานการสัมมนาทางวิชาการแห่งชาติ เรื่อง ประชากรของประเทศไทย. เพิ่งอ้าง, ตารางที่ 2 หน้า 56

2

มีชัย วีระไวทยะ, "การดำเนินการวางแผนครอบครัวในชุมชน" ใน สัมมนา ประชากรศึกษากับการปรับปรุงคุณภาพชีวิต โดยวิทยาลัยวิชาการศึกษาและกรมการฝึกหัดครู (โรงพิมพ์วิบูลย์กิจ, 2517) หน้า 184.

นอกจากนั้นยังให้ความรู้แก่ประชากรที่เน้นหนักไปในทางการแพทย์และสาธารณสุข¹ เช่นเดียวกับประเทศไทยที่ดำเนินการวางแผนครอบครัวในลักษณะดังกล่าว การดำเนินการ เช่นนี้ทั้ง Kingsley² และ ดร.สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์³ ได้ชี้ให้เห็นว่า การดำเนินการวางแผนครอบครัวในลักษณะเช่นนั้น เป็นการดำเนินการในแนวทางที่ไม่สมบูรณ์ และยังขาดการสัมผัสกับข้อเท็จจริงทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนภายในประเทศ ทั้งในแง่ของแนวความคิดและการปฏิบัติ เพราะปัญหาประชากรมิใช่ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการที่ประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วด้วยอัตราเกิดสูงหรือสูงขึ้น แต่เกิดขึ้นเพราะอัตราการตายลดลงอย่างรวดเร็ว ในขณะที่อัตราการเกิดลดลงในอัตราที่ช้ากว่า เมื่อเป็นเช่นนั้นจำนวนประชากรที่มีชีวิตจึงมีเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงขึ้น และโครงการวางแผนครอบครัวที่ส่งเสริมการคุมกำเนิดเป็นเพียงวิธีการอย่างหนึ่งเท่านั้น บางประเทศที่ประชาชนไม่ใช้วิธีการคุมกำเนิดที่ทันสมัยต่าง ๆ เช่น การใช้ยาเม็ด ใส่วาง ทำหมัน ยาฉีด เป็นต้น ก็ยังมีอัตราเกิดที่ต่ำมาก เช่นประเทศฝรั่งเศส ประเทศเบลเยียม ดังนั้น การวางแผนครอบครัวด้วยวิธีการดังกล่าวจึงไม่ได้เป็นฤกษ์จสำคัญในการลดอัตราเกิดลง จึงจำเป็นจะต้องมีการศึกษาวิจัย เพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมต่อไป

การวิจัยทางด้านประชากรในประเทศไทย ได้มีการดำเนินการไปอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน การประมาณการเกิด การตาย การเพิ่ม และการประมาณ ประชากรในอนาคต นอกจากนี้ยังได้มีการศึกษาในแง่สังคมวิทยา และมานุษยวิทยาสำรวจความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติในการวางแผนครอบครัว และกิจกรรมในการวางแผน

¹ Kingsley, Davis "Will Current Program Succeed?" Science vol. 158, November 10, 1967 หน้า 730.

² Kingsley, Davis, เพิ่งอ้าง. หน้า 735-739.

³ สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ "ข้อผิดพลาดของแนวทางการแก้ไขปัญหาประชากรในประเทศไทย" วารสารธรรมศาสตร์ ปีที่ 5 เล่ม 1 มิถุนายน-กันยายน 2518 หน้า 143-150.

ครอบครัว การย้ายถิ่น และการขยายเมือง ซึ่ง Caldwell¹ กล่าวไว้เมื่อปี พ.ศ.2510ว่า

"ในปัจจุบันการวิจัยประชากรในประเทศไทยได้ผ่านระดับพื้นฐานไปแล้ว การประมาณระดับและแนวโน้มประชากรได้ผลที่แน่นอนและน่าเชื่อถือได้มาก สามารถทำการฉายภาพประชากรได้ และสามารถพยากรณ์ภาวะการตายได้อย่างแม่นยำ.....สิ่งเดียวที่ยังไม่ทราบคือ ภาวะการเจริญพันธุ์ในอนาคต"

การศึกษาภาวะการเจริญพันธุ์ในอนาคต จำเป็นต้องศึกษาอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบท่อภาวะการเจริญพันธุ์ ซึ่งในอดีตก็ได้มีผู้ศึกษาไว้บ้าง เช่น การศึกษาของ สุนทรী สุวิปกิจ² ได้ศึกษา อิทธิพลของศาสนาอิสลามที่มีต่อภาวะการเจริญพันธุ์ Cowgill³ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะการเจริญพันธุ์กับระดับการศึกษาของสตรี และมีการศึกษาในประเด็นที่คล้าย ๆ กันอีกหลายท่าน⁴ สำหรับการศึกษานี้ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยทางเศรษฐกิจก็มีบ้าง

¹ Caldwell, J.C. "The Demographic Structure" In T.H. Silcock, ed., Thailand: Social and Economic Studies in Development. (Canberra: Australian National University Press 1967) หน้า 53.

² สุนทรী สุวิปกิจ, A Pilot Study of Family Health in Thai Muslim Communities in Thailand" (Yala Project Report No. 1 สภาวิจัยแห่งชาติ, 1969)

³ Donald O. Cowgill, "Family Planning in Bangkok, Thailand" (Institute for Population and Social Research, Mahidol University Bangkok, 1969)

⁴ "การวิจัยทางด้านประชากรศาสตร์ในประเทศไทย: บรรยายสรุปและบรรณานุกรม" โดยสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518) เพิ่มเติม.

เช่น การศึกษาของ Cook and Leoprapai ¹ นิพนธ์ เทพวัลย์ ² สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ³ เป็นต้น ส่วนการศึกษาโดยใช้แบบจำลองทาง เศรษฐศาสตร์ก็มี เช่น การศึกษาของเทียนฉาย กิระนันท์ ⁴ มัทนา พนานิรามัย ⁵ เป็นต้น แต่นับได้ว่าการศึกษาโดยใช้แบบจำลองทาง เศรษฐศาสตร์ยังมีน้อยมาก เมื่อ เปรียบ เทียบกับการศึกษาด้านอื่น ๆ และผลการศึกษาทางด้านนี้ ก็ยังไม่กระจ่างชัดนัก

---

¹Michael L.Cook and Boonlert Leoprapai, "Labor Force Participation, Village Characteristics and Modernism and Their Influence on Fertility Among Rural Thai Women". (Institute for Population and Social Research, Mahidol University, 1977)

²Nibhon Debavalya, "Female employment and Fertility: Crossectional and Longitudinal Relationships From a National Sample of Married Thai Women". (Working Paper No. 24 Institute of Population Studies, Chulalongkorn University, 1977).

³Suchart Pasithrathsin, "Economic and Fertility Behavior of the Rural People in Thailand". (Unpublished Ph.D.Dissertation, Brown University .1971)

⁴Thienchay Kiranandana, "An Economic Analysis of Fertility Determination Among Rural and Urban Thai Women".(Paper No. 20, Institute of Population Studies, 1977)

⁵Mathana Phananiramai, "A Micro-Economic Analysis of the Determinants of Fertility in Thailand". WFS/SOFT. Report No.5 (Institute of Population Studies and National Statistical Office, 1979).

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

จากที่มาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวแล้วข้างต้น การศึกษานี้จึงมุ่งที่จะใช้ ทฤษฎีแนวความคิด และพื้นฐานทางวิชา เศรษฐศาสตร์มาประยุกต์อธิบายพฤติกรรมการ เจริญ พันธุ์ของประชากรไทยอีกครั้งหนึ่ง อย่างน้อยที่สุดก็เพื่อจะได้ เข้าใจและทราบชัดถึงตัวกำหนด พฤติกรรมการ เจริญพันธุ์ของประชากรไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน เชิง เศรษฐศาสตร์

การศึกษาภาวะการ เจริญพันธุ์ของประ เทศไทยโดยใช้แบบจำลองทาง เศรษฐศาสตร์ ที่ผ่านมา เป็นการศึกษาโดยใช้ประชากรตัวอย่างที่ เป็นตัวแทนประชากรทั่วไปหรือทั้งประ เทศ และศึกษาภาวะการ เจริญพันธุ์ของทั้งประ เทศ หรือ ศึกษาในแง่ เปรียบ เทียบระหว่างของชนบท และใน เมือง ซึ่งการศึกษานี้ได้พิจารณาว่าน่าจะได้มีการประยุกต์แบบจำลองนี้ศึกษากับประชากร กลุ่มที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับกรรมกรสตรีที่ทำงานในอุตสาหกรรมสิ่ง - ทอ เนื่องจากการทำงานของกรรมกรสตรีที่ทำงานในอุตสาหกรรมนี้ เป็นลักษณะของการทำงาน เชิง เศรษฐกิจแบบอุตสาหกรรม ซึ่งนับ เป็นปรากฏการณ์ค่อนข้างใหม่ในประเทศไทย ดังนั้นวัตถุประสงค์การศึกษา นี้ คือ

1. เพื่อจะประยุกต์ทฤษฎี แนวความคิด และพื้นฐานทาง เศรษฐศาสตร์ในการ ศึกษาพฤติกรรมทางการ เจริญพันธุ์ของกรรมกรสตรีในอุตสาหกรรมสิ่งทอ
2. จะทำการศึกษา เน้นหนักถึงอิทธิพลของปัจจัยทาง เศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ ที่มีต่อ พฤติกรรมทางการ เจริญพันธุ์ ปัจจัยทาง เศรษฐกิจ เหล่านี้ได้แก่ รายได้ ชั่วโมงการทำงาน อัตราค่าจ้าง เป็นต้น

ขอบ เขตของการศึกษา

การประยุกต์ทฤษฎี แนวความคิด และพื้นฐานทาง เศรษฐศาสตร์กับการศึกษาภาวะ การ เจริญพันธุ์ของสตรีที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรม เป็นการศึกษาที่น่าสนใจ และสมควรสนับสนุน ให้มีการศึกษาอย่างกว้างขวาง แต่ เนื่องจากข้อจำกัดทางด้าน เวลาและการ เงิน การศึกษานี้ จึงจะศึกษาภาวะการ เจริญพันธุ์ของกรรมกรสตรี เฉพาะที่ทำงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอ เท่านั้น เหตุที่เลือกศึกษากับประชากรในอุตสาหกรรมนี้ เนื่องจาก อุตสาหกรรมสิ่งทอนี้ เป็นอุตสาหกรรม ที่มี เงื่อนไขที่เหมาะสม และเอื้ออำนวยแก่การศึกษา กล่าวคือ เป็นอุตสาหกรรมที่มีผู้ประกอบ การ และกรรมกรสตรีเป็นจำนวนมาก เมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ และโรงงานต่าง ๆ

ส่วนมากต้องดำเนินการผลิตตลอดทั้งวันทำให้กรรมกรสามารถเลือกทำงานได้เต็มที่โดยที่สามารถทำงานนอกเวลา (Over Time) ได้ในกรณีที่มีความสามารถและสมัครใจ

นอกจากนี้แล้ว การศึกษานี้ยังเลือกศึกษาภาวะการเจริญพันธุ์จากสตรีที่แต่งงานแล้ว และมีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป เนื่องจากอัตราการเจริญพันธุ์ของสตรีวัยตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป โดยทั่วไปลดลงอย่างเห็นได้ชัด เมื่อเปรียบเทียบกับสตรีในวัยต้น ๆ¹ ซึ่งนับได้ว่า สตรีในวัยนี้ (สตรีที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป) เป็นวัยที่จะสิ้นสุดการเจริญพันธุ์ (Completed Fertility) แม้ว่าจะมีบางคนที่ยังคงมีบุตรเพิ่มขึ้นอีกแต่กล่าวได้ว่า เขาเหล่านั้นสามารถมีบุตรเพิ่มขึ้นได้ในจำนวนที่น้อยมาก เนื่องจากโดยธรรมชาติแล้วสุขภาพร่างกายของสตรีในวัยนี้ไม่เอื้ออำนวยต่อการมีบุตรเท่าใดนัก²

วิธีการศึกษา

การศึกษานี้ในเบื้องต้นได้ศึกษาการประยุกต์แนวความคิด และทฤษฎีจุลเศรษฐศาสตร์กับการศึกษาภาวะการเจริญพันธุ์จากเอกสารและผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วในอดีต และได้มีการนำแนวความคิดและทฤษฎีเหล่านี้มาปรับปรุงสร้างเป็นแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อให้เหมาะสมกับการศึกษาภาวะการเจริญพันธุ์ของสตรีที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรม และได้ทดสอบแบบจำลองที่สร้างขึ้น กับข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ ดังที่มาของข้อมูลที่จะกล่าวต่อไป การทดสอบนี้ทดสอบโดยการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบ Ordinary Least Square Method โดยอาศัยคอมพิวเตอร์ เป็นเครื่องมือในการคำนวณตามโปรแกรม SPSS.

---

¹ John Knodel and Visid Prachuabmoh, The Fertility of Thai Women. Institute of Population Studies. Research Report No.10 (Bangkok: Thai Watana Press, 1973) ตารางที่ 1 หน้า 9

² Suporn Koetsawang, Contraceptive. Second Edition. (Bangkok. Aksornsamai Printer, 1973). หน้า 6

ที่มาของข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา เป็นทั้งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิที่ได้จาก เอกสารต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว

ข้อมูลปฐมภูมิได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ซึ่งได้เริ่มกระทำการสำรวจในระหว่างวันที่ 1-31 สิงหาคม 2523 โดยใช้แบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์กรรมกรสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอที่ตั้งอยู่ในบริเวณกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียงเป็นจำนวน 20 โรงงานจากโรงงานทั้งสิ้น 187 โรงงาน¹ คิดเป็นร้อยละ 10.70 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

การเลือกโรงงานที่ไปสำรวจกระทำโดยการสุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่างในขั้นต้นได้ทำการแบ่งโรงงานออกเป็น 3 กลุ่มตามแหล่งที่ตั้ง คือ 1) ย่านสำโรง-สุขสวัสดิ์-สมุทรปราการ 2) ย่าน เพชรเกษม-สมุทรสาคร-อ้อมน้อย และ 3) ย่านพหลโยธิน-ปทุมธานี และเลือกโรงงานย่านละร้อยละ 40 ของโรงงานทั้งหมดที่อยู่ในย่านนั้น ๆ การเลือกโรงงานกระทำโดยนำรายชื่อโรงงานทั้งหมดมาแบ่งตามแหล่งที่ตั้ง ซึ่งในย่านแรกมี 89 โรงงาน ย่านที่ 2 มี 19 โรงงาน และย่านสุดท้ายมี 16 โรงงาน แล้วจับฉลากหยิบรายชื่อโรงงานขึ้นมาในแต่ละย่านโดยได้ 35, 8 และ 7 ชื่อตามลำดับ ซึ่งจากการสำรวจปรากฏว่าในย่านแรกมีเพียง 9 โรงงานที่มีกรรมกรสตรีตามเงื่อนไขข้างต้น และย่านที่ 2 และ 3 มี 5 และ 6 โรงงานตามลำดับ

การเลือกสตรีตัวอย่างตามเงื่อนไขคือ แต่งงานแล้วและมีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปกระทำโดยวิธีอุบัติเหตุการ (Accidental Sampling) คือ เลือกสตรีตามเงื่อนไขดังกล่าวจากโรงงานที่สุ่มตัวอย่างและเลือกสัมภาษณ์สตรีที่มี เงื่อนไขนี้ตาม เท่าที่มาทำงานในวันที่พนักงานไปสำรวจโรงงานนั้น จากการนี้ปรากฏว่ามีสตรีที่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่เป็นตัวอย่างสำหรับการศึกษานี้เป็นจำนวน 193 ราย

แบบสอบถามที่ใช้สัมภาษณ์ เป็นแบบสอบถามที่ปรากฏในภาคผนวกที่ 2

---

¹สำนักพิมพ์อินเตอร์ เทค, รวมโรงงาน (กรุงเทพ: สำนักพิมพ์อินเตอร์ เทค, 2521) หน้า 97-100.

ลำดับการศึกษา

บทนี้ เป็นบทแรกของการศึกษา ประกอบด้วย บทนำ วัตถุประสงค์ของการศึกษา
วิธีการศึกษาและขอบเขตของการศึกษา บทที่สองจะกล่าวถึง ทฤษฎี เศรษฐศาสตร์กับการ
อธิบายภาวะการเจริญพันธุ์ในแง่ของความ เป็นมาของการประยุกต์ทฤษฎีและการอธิบายภาวะการ
เจริญพันธุ์ บทต่อไป เป็นการสร้างแบบจำลอง เพื่อการอธิบายภาวะการเจริญพันธุ์ของกลุ่มกรรมกร
ในเมืองไทยตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา บทที่ 4 เป็นบทที่กล่าวถึงลักษณะของข้อมูลที่ใช้ใน
การศึกษา บทที่ 5 เป็นบทที่กล่าวถึงผลของการศึกษาครั้งนี้ และบทสุดท้าย เป็นบทสรุปและข้อ
เสนอแนะ